

heldige, ſiger man mig; men han fremſtillede dem ſaaledes, at jeg troer, at Enhver maatte komme til den Erkjendelse, at de ere uheldige, — dog det kommer ikke an derpaa; thi allerede ved den Vandring, Loven har gjort, har den gjort ſtor Nytte. Den har været brugt til, hvad man i Militairsproget kalder et Recognosceringsparti; den har været ude at undersøge, hvorledes Næringsfrihedens Fjenders Stilling var, og den har fundet, at den er overdreven ſvag. Loven er nu efter denne Vandring vendt tilbage, og det er gaaet den, ſom det jevnlige gaaer et Recognosceringsparti; det lider Udſigtligt undervejs, det maa optage Perſoner i ſig, ſom det maa fløbe med under uheldige Betingelser. Loven er kommen hjem; nu ſkal den foretage et nyt Skridt, og det er ogsaa Noget, hvortil man meget hyppigt bruger et Recognosceringsparti; man ſtiller det op paa et heldigt Punkt i Terrainet, for at holde Udſigt med Alt, hvad der foregaaer, og fæſte ſit Mærke paa et viſt vigtigt Punkt i den hele Stilling, indtil Hovedſtyrken kan rykke frem. Denne Lov holder Næringsfriheds-Terrainet beſat, indtil Næringsloven kommer; deri ligger dens Vigtighed, deri ligger Hovedmomentet, hvorfor jeg troer, at vi bør antage den tiltrods for dens Slethed, ja Maadelighed, der er endnu værre ſom Lov. — Nagtet Loven er ſaa maadelig, maa den dog alligevel ſtaa monumental; den maa ſtaa ſom et Monument paa, hvorledes Lovfløgt kan gjøre en Lov ſlet — om Forlædelse! ikke ſlet (den er viſtnok ſaa godt meent, ſom Noget i Verden), men maadelig. Jeg har forſøgt paa, om jeg i hele dette Arbejde kunde finde idetmindſte et Princip, hvorefter man er gaaet, og jeg har fundet hele fire Principer. Det ene er, at kun Indvaanere i Kongeriget — Gud ſkee Lov! at det ikke er Folkethinget, ſom har ſat denne Grændſe — maae drive Høkerhandelen. Ingen kan jo forreſten efter denne Lov komme til at drive Høkerhandel, uden at han er „Indvaaner“, ſiden han ſkal drive den fra et viſt Sted — det er nu det Samme — men Ordet „Kongeriget“, det er det, ſom alermindſt burde være trængt frem, for ikke at viſe, hvad man egentlig vilde, nemlig at Flens-

borg ikke ſkulde kunne ſælge Kaffe og Thee omkring paa Landet. Det er Monopolet, ſom her trænger ſig frem, det er Gennytten, ſom her trænger ſig frem mellem os og vore egne Landsmænd. Det er Gennytten, ſom har gjort Stormveir, og har ſtormet mod vore egne Landsmænd. Dette er det første ſtore Princip, jeg har fundet i Loven. Det andet ſtore Princip, det er: at Høkerne ikke maae kjøbe Varer andetſteds end i Kongeriget; de maae ikke forſkrive Kaffe fra Moeca, fra Braſilien, ikke Sukker fra Veſtindien, fort ſagt de maae ikke drive Verdenshandel; det maatte de jo ikke alligevel; thi der er en Beſtemmelse, at man ſkal betale noget Viſt for at kunne blive Groſſerer. Dette er heller ikke egentlig Sagen, men Sagen er, at de ikke maae kjøbe Varerne uden i Kongeriget. Den, ſom boer ved Skodborggaae, midt imellem Kolding og Ribe, han maa ikke kjøbe ſine Varer paa den anden Side af Kongegaaden, men gaae til Kolding eller Ribe for at hente dem; det er Pointet i denne Beſtemmelse, det er det ſtore Princip, ſom ligger deri. De maae dernæſt kunne drive Salget i det Smaa; ja, gid de kunne komme til at drive det i det Store, det var viſtnok meget ønskeligt. Men hvad er Salget i det Smaa med Muurſteen og Tagſteen? Er det 1 Muurſteen og 1 Tagſteen? Er det 2 Muurſtene og 2 Tagſtene, eller er det 100 Tagſtene og Muurſtene? Ja var det 100 Tagſteen, ſaa kom vi ud over 1 Rd., og iſølge en anden Beſtemmelse maa der kun ſælges for 1 Rd. ad Gangen. Men ligefuldt, det er det tredje ſtore Princip. Og ſaa maae de, det er det fjerde ſtore Princip, ikke drive ulovligt Krohold, men det maa jo Ingen; men fremfor alle Andre i Landet, maae Høkerne nu ikke gjøre det. Man ſkulde næſten troe, at efter denne Beſtemmelse var det mere tilladeligt for alle Andre at drive ulovligt Krohold, ſiden man ſaa ſpecielt vil forhindre Høkerne fra at gjøre det. Dette er de ſtore Principer, og vi ſtulle ſee, hvorledes de have faaet deres Anvendelse. Jeg ſkal i ſaa Henſeende tage mig den Frihed at henviſe til de Steder, hvor Loven er bleven forandret. § 1 har lidt adſkillige Redactionsforandringer, og